

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kádár András ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Koruhely Péter Ügyvédi Iroda (fél címe 2., ügyintéző: dr. Koruhely Péter ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. április 10. napján kelt 65.P.23.502/2013/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - 15 napon belül - 15.000 (Tizenötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, továbbá az államnak - felhívásra - 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 119.B.12.180/2013. számon ... I. rendű vádlottal és társaival szemben - többek között - hűtlen kezelés büntette miatt indult eljárásban 2012. szeptember 21-én tárgyalást tartottak, amelyen az alperesi televíziós társaság „...” című műsorának stábja is megjelent. A vádlottak - így a felperes - vallomástételéről annak ellenére készítettek felvételt, hogy a felperes jogi képviselője úgy nyilatkozott: a felperes nem járul hozzá kép-, és hangfelvétel készítéséhez, felhasználásához. A felperessel szemben azért emelt vádat az ügyészség, mert a felperes a ... önkormányzat képviselőjével határozott időtartamra a városközponttal kapcsolatos tanácsadói tevékenység tárgyában havi bruttó 400.000 forint díjazás mellett tanácsadói szerződést kötött, azonban annak teljesítésére nem került sor. A terhére rótták továbbá, hogy annak ellenére részesült bruttó 8.400.000 forint kifizetésében a ... Polgármesteri Hivatalával kötött tanácsadói szerződés alapján, hogy ... tudtával tanácsadást nem végzett. A felperes a nyomozati eljárásban tett vallomása ismertetését követően a bíróság kérdéseire is válaszolt, kifejtette, hogy szakirányú iskolai végzettsége ugyan nincs az önkormányzati tanácsadás vonatkozásában, de 16 évig foglalkozott településfejlesztéssel. A vád tárgyává tett bűncselekmények alól a felperest jogerősen felmentették, a bíróság álláspontja szerint ugyanis a vád tárgyává tett tanácsadásra a felperes részéről rendszeresen, a megbízási díjjal arányos módon sor került, a felperes szakirányú iskolai végzettség hiányában is igazolta kompetenciáját a tanácsadással érintett területen.

A tárgyalásról az alperes a „...” című 2012. szeptember 28-ai adása, majd annak két ismétlése „...” alcímű riportjában számolt be a ...-per aktuális állásáról való tudósításként, „...” bevezető kommentárral, hozzátéve: „...”. E bevezetőt követően a műsor szerkesztőriportere egy láthatóan szerszámkészítésre alkalmas műhelyben tartózkodva, az ott lévő gépek felhasználásával szerszámkészítést imitált, majd ezt követően a riport több bejátszást tartalmazott a 2012. szeptember 21-ei tárgyaláson készített felvételekből. Az eljáró bíró azon kérdésfeltevésére, hogy a felperes milyen szakmai ismereteket szerzett, szakképzettség hiányában milyen tudás alapján látta el tanácsadói tevékenységét, a felperest ábrázolva idézték a szakképzettségre történő nyilatkozattételét, azt, hogy szerszámkészítő szakmunkásvizsgát tett, illetőleg, hogy szereti ...et, jól eső érzés számára itt élni, úgy gondolta, hogy a területfejlesztés terén tud valamit tenni, elragadta a becsvágy, és elkezdett tanulni. A riport a ... internetes weboldalon is megjelent, hozzáférhető az ... link alatt.

Az alperesi riport megjelenését követően a felperesnek ismerősei, rokonai előtt magyarázkodnia kellett, a felperest a rosszindulatú, bántó közlések megrázták. Úgy érezte, hogy ügyéről az alperes nem tájékoztatta a közönséget, hanem ítéletet hirdetett felette. A felperes keresetében ezért annak megállapítását kérte, hogy mind becsületét, mind jóhírnevét sértette az alperesi ábrázolás, ezen túlmenően az alperes - a kifejezett tiltakozás ellenére történt felhasználással - megsértette a képmásához, hangfelvételéhez fűződő személyiségi jogát is. Kiemelte, hogy a riportban a személyét érintő tényeket az alperes hiányosan közölte, a való tényeket elhallgatta, a valós tényeket önkényesen, rosszhiszeműen csoportosította, olyan hamis színben tüntette fel személyét, mintha a szerződésen alapuló munkáját szaktudás, hozzáértés nélkül látta volna el, így torz képet közvetített a nyilvánosság felé. Kérte az alperest a jogsértés abbahagyására kötelezni, illetőleg kérte az alperes eltávolítását a jogsértéstől, továbbá az alperes kötelezését a felvétel felperest érintő részének eltávolítására az internetről, és 600.000 forint nem vagyoni kára megfizetésére kötelezését annak járulékaival együtt.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmása, hangfelvétele védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... és társaival szemben indult büntetőeljárás 2012. szeptember 21-ei tárgyalásán a felperes hozzájárulása nélkül (annak ellenére) készített a vallomástételről felvételt, és a ... „...” című adásában 2012. szeptember 28-án, majd két ismétlődő adásban közölte, továbbá a műsor internetes oldalán (mno.hu/celpont) elérhetővé tette. Az alperest a jogsértés abbahagyására kötelezte, illetve eltiltotta a további jogsértéstől, ennek keretében kötelezte, hogy adása felperest tartalmazó részének az internetes elérhetőségét - mind a képi, mind a hangmegjelenítést illetően - szüntesse meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül, továbbá a felperesről szóló adásrésznek a sértő kommentjét is törölje. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes riportja sérelmezett kijelentéseivel, ábrázolásával megsértette a felperes jóhírét, és becsületét is azzal, hogy pusztán szakmai végeztségét, így szerszámkészítő szakmunkási vizsgája tényét említve mutatta be őt ... tanácsadójaként - elhallgatva a tárgyaláson tett vallomásaiban előadott személyi körülményeit, jelesül, hogy 16 évig önkormányzatnál, településfejlesztési területen tevékenykedett a felperes, és e szakmai múltja alapozta meg a tanácsadói minőségét. Az alperesi ábrázolás olyan hamis színben tüntette fel a felperest, mint aki kellő szaktudás, hozzáértés nélkül látta el tevékenységét. Az elsőfokú bíróság az alperest a jogsértő kijelentések jövőbeni használatától is eltiltotta, és a felperesre vonatkozó szövegrész eltávolítására, továbbá 600.000 forint tőke és járuléka, 50.000 forint plusz áfa összegű perköltség megfizetésére kötelezte a felperes javára. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 36.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon hivatkozását, miszerint nyomós közérdek fűződik a felperes vallomásának az alperesi adásban történő megjelenítéséhez, arról hangfelvétel készítéséhez és felhasználásához, a felperest ugyan hátulról, de felismerhető módon bemutató ábrázolásához, ugyanis ilyen nyomós közérdek a magánszemély személyiségi joga tiszteletben tartásával szemben, azt lerontandó nem áll fenn. Kifejtette: a felperes önmagában azért nem tekinthető közszereplőnek, mert közszereplőnek tekinthető polgármesterekkel, illetőleg az általuk képviselt önkormányzattal jogviszonyba kerülve közpénzből díjazásban részesült. A felperes magánszemélyként vett részt a büntetőeljárásban, alappal tiltotta meg a róla történő kép- és hangfelvétel készítését. Az erre vonatkozó nyilatkozatát a tárgyalási jegyzőkönyv is rögzítette, az alperes ezért jogsértő módon készített a felperesről kép- és hangfelvételt. Az elsőfokú bíróság a kereset szerint állapította meg a felperes becsületének és jóhírnevének megsértését is, ugyanis az alperes a való tények egy részét elhallgatva, a műsor prekonceptiójába illő felperesi vallomás részleteket ragadta ki. A felperes nem vitatott személyi körülményei közül kizárólag a szakmai végzettségét citálta, és a ... iránti elkötelezettségét ábrázolta, azt azonban, hogy 16 évig településfejlesztési területen tevékenykedett, szakmai múltja alapozta meg tanácsadói minőségét, elhallgatva, a felperes személyét hamis színben tüntette fel a nyilvánosság előtt. Álláspontja szerint az alperesi ábrázolásmód is jogsértő volt, sértette a felperes jóhírnevét túl becsületét is, mert a felperest képzettség nélküli, érdemtelen személyként mutatta be, aki kellő szaktudás és hozzáértés nélkül látta el tevékenységét, aki tanácsadói díjra méltatlan. Az elsőfokú bíróság az alperest nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezte. Ennek kapcsán értékelte, hogy a riport állításai miatt a felperesnek ismerősei körében magyarázkodnia kellett a becsületébe vetett bizalom megrendülése miatt. Általánosságban is elfogadhatónak tartotta, hogy a vallomás gunyoros, sértő tartalmú közvetítése a felperes társadalmi megítélését hátrányosan érintette. Mérlegelte továbbá, hogy nem csak egy, hanem két ismétlődő adásban is sugározták a sértő tartalmú riportot, az az interneten a mai napig elérhető.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérve. Álláspontja szerint a felperes által sérelmezett ábrázolási mód nem alkalmas a jogsértésre, ugyanis az alperes a felperes vádlotti vallomásából idézett, azt vette alapul. A felperes maga adta elő, hogy szerszámkészítő szakmunkás végzettséggel rendelkezik, és tanácsadói tevékenységét tapasztalat útján szerezte. Az ábrázolásmód nem dehonesztáló, a felperes életpályáját kívánta bemutatni, amelyhez hozzátartozik, hogy milyen végzettséggel rendelkezik. A felperes túlzott érzékenysége utal, amikor ezt a tényt sérelmesnek tartja. Véleménye szerint a sajtóközlések sokszínűségének követelményén, szabadságának körén belül marad az általa alkalmazott ábrázolásmód. Az alperes közérdeklődésre számot tartó eseményekről, a valóságnak megfelelő beszámolót tett közzé. Vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint a felvételeken a felperes magánszemélyként szerepel, így képmását csak engedélyével használhatta fel. Kiemelte: amennyiben egy egyébként közszereplőnek nem tekinthető személyt - aki a politikában aktívan résztvevő személy közvetlen tanácsadójaként közügyekben döntési pozícióba került, tevékenységéért közpénzben részesült - a közszereplő mellett kifejtett tevékenységével, valamint a közpénz felhasználásával összefüggésben büntetőeljárás hatálya alá vonják, akkor az erről szóló tudósítások közérdeklődésre számot tartó események. A sajtószabadság korlátozását jelentené, ha a nyilvánosság tájékoztatását a bíróság megtiltaná. Alkotmánybírósági határozat alapján arra hivatkozott, hogy egy jogállamban a közügyeket befolyásoló szereplők életének közügyekkel összefüggő részleteiről való tájékoztatás a szabad véleménynyilvánítás keretei közé tartozik. Álláspontja szerint a felperes a ... mellett kifejtett tanácsadói tevékenységével közügyek alakításában aktívan részt vevő személlyé vált, közpénzt használt fel, szituációs közszereplőnek tekinthető, így képmásának megjelentetéséhez nem volt szükség az engedélyére.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kiemelte: az a körülmény, hogy az önkormányzati ügyekben való tanácsadást az ahhoz szükséges hozzáértés, felkészültség és tapasztalat nélkül látta el, sem a büntetőeljárás kezdetén közölt gyanúsításban, sem a vádirati tényállásban nem szerepelt, ami egyértelműen azt igazolja, hogy az alperesi riport célja a nyilvánosság hiteles tájékoztatása helyett kizárólag az általa felállított preconcepció közlése volt. Utalt arra is, hogy a vele szemben indult büntetőeljárásban a vádak alól jogerősen felmentették. Az alperes álláspontjával szemben az alperesi magatartás nem a felperes szubjektív nézőpontja szerint, hanem objektíve is alkalmas volt arra, hogy a becsületét és a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát sértse. Rámutatott: nem eredeti szakképzettsége közlését sérelmezte, hanem azt, hogy a képzettségét az alperes egyedüli tényként ragadta ki vallomásából és azt kifigurázva ábrázolta. Az alperesi riport nem az életpályáját kívánta bemutatni, hanem a felperes személyi körülményeiről szövegszerűen közölt torz képet kívánta a nyilvánosság felé közvetíteni. Az alperesi szövegezés és ábrázolásmód kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő és lealacsonyító volt, amely mind a becsületét, mind emberi méltóságát sértette. Állítása szerint az alperes fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperest a közlési szabadságában korlátozta, vagy valamely közérdeklődésre számot tartó esemény nyilvánosságra hozatalától tiltotta volna el. Az elsőfokú bíróság kizárólag abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperes, mint a tárgyaláson részt vevő magánszemély jogosan tiltotta-e meg kép- és hangfelvétel készítését, valamint felhasználását az alperes, illetőleg a sajtó számára. A felperes nem tiltotta, nem is tilthatta meg, hogy az alperes a közérdeklődésre számot tartó eseményről a nyilvánosságot hitelesen, a valóságnak megfelelően tájékoztassa. Utalt arra is: az adott esetben nem válhatott közszereplővé. Ezen túlmenően hivatkozott arra is, hogy az egyébként közszereplést vállaló személyek képmása sem hozható engedély nélkül nyilvánosságra, ugyanis aki büntetőeljárás hatálya alatt áll, e minőségében nem közszereplő. Érvelése szerint az alperes által a fellebbezésben hivatkozott alkotmánybírósági határozat a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) rendelkezéseire vonatkozott, amelynek az adott per tárgyára nincs visszaható hatálya. Sérelmezte, hogy a perbeli riport változatlan szövegezéssel és ábrázolásmóddal a mai napig elérhető az alperes weboldalán.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás után, a feltárt peradatok alapján helyes tényállást állapított meg, azt ítélezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta, mindenben egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályokra alapított okszerű jogi következtetéseivel is.

Az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla általánosságban a következőket emeli ki.

A perbeli kép- és hangfelvétel készítése, illetőleg a riport sugárzása idején hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 75. § (1) bekezdése kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A régi Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése. A becsületnek mint a személy társadalmi értékelésének a megsértését az olyan

megnyilatkozás valósítja meg, amely tartalmában a személyiség valóságos társadalmi értékének meg nem felelő, bíráló véleményét tartalmaz, kifejezésmódjában pedig indokolatlanul bántó. Az a cselekedet, vagy más értékelést hordozó magatartás, amely alkalmas az egyén társadalmi elismertségének kedvezőtlen megváltozására, sértheti a becsületet is, akár a megnyilvánulás módja miatt, akár indokolatlanul bántó, lekicsinylő jellegére tekintettel, és akkor is, ha a közlés valótlan tényeket közvetít, vagy való tényeket hamis színben tüntet fel.

A régi Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A jóhírnév védelme azt kívánja biztosítani, hogy a társadalom tagjait a valóságos értékük alapján ítéljék meg, amely úgy érvényesülhet, ha az adott személyről az objektív valóságot kifejező tényállítások, értékelések jelennek meg. A valóságot meghamisító tényállítások, közlések, amelyek hátrányosan befolyásolják a személy társadalom részéről megnyilvánuló értékelését, jóhírnevet sértenek. A jóhírnév védelme a természetes és jogi személyt egyaránt megilleti.

A régi Ptk. 80. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jog megsértését jelenti a más képmásával, vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés. A (2) bekezdés alapján a képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához - a nyilvános közszereplés kivételével - az érintett személy hozzájárulása szükséges. A visszaélés megvalósulhat - többek között - a kép- és hangfelvétel hozzájárulás nélküli rögzítésével, valamint a régi Ptk. 80. § (2) bekezdésében nevesített módon, azaz a felvétel hozzájárulás nélküli felhasználásával, nyilvánosságra hozatalával. A jogszabály szövegezéséből következően a jogsértést az valósítja meg, aki visszaélésszerűen készít hang-, illetve fényképfelvételt, illetve ilyen módon használja azt fel.

A Fővárosi Ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, amely szerint az alperes a perbeli felvétel készítésével és annak nyilvánosságra hozatalával megsértette a felperes képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát. A perben nem volt vitatott, hogy az alperes a bírósági tárgyaláson nem rendelkezett arra vonatkozó engedéllyel, hogy a vádlottként vallomást tevő felperesről kép-, illetve hangfelvételt készítsen, azt felhasználja. Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban a kérdésben is, hogy nem állt fenn olyan körülmény, amely a felperes hozzájáruló nyilatkozatának beszerzését szükségteenné tette. A régi Ptk. csak a nyilvános közszereplés esetén nem kívánta meg a felvétel nyilvánosságra hozatalához az ábrázolt személy hozzájáruló nyilatkozatát. A felperes esetén az előzőekben írt feltételek nem valósultak meg. A bírósági tárgyalás nyilvánossága elsősorban garanciális szempontból fontos kritérium, főszabályként nem a felek akaratának függvénye, a bírósági tárgyaláson a felperes vádlottként nem a közszereplés igényével jelent meg, megjelenése nem minősül nyilvános közszereplésnek. Ezzel összhangban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 74/B. § (1) bekezdése a tanács elnöke részére is csak akkor biztosítja a bírósági tárgyalásról a nyilvánosság tájékoztatása érdekében hang- vagy képfelvétel készítésének engedélyezését a bírósági tárgyaláson jelenlévő személyről - a bíróság tagjain, a jegyzőkönyvvezetőn, az ügyészen és a védőn kívül -, ha ahhoz az érintett hozzájárul. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor úgy foglalt állást, hogy a felperes nem minősül közszereplőnek, önmagában ugyanis az a körülmény, hogy egy magánszemély közszereplőkkel magánjogi szerződés útján kapcsolatba kerül, és közpénzből díjazásban részesül, nem alapozza meg a közszereplői minőségét.

Helytállóan foglalt állást úgy, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét, illetve becsületét, ezért helyesen állapította meg a régi Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a jogsértés bekövetkeztét, és helyesen alkalmazta objektív jogkövetkezményekként a régi Ptk. 84. § (1)

bekezdésének b) és c) pontja szerint, a jogsértéstől eltiltást és az elégtételadást. Helyesen állapította meg, hogy a felperes ezért az alperestől a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alkalmazásával kártérítést igényelhet a polgári jogi kártérítési felelősség általános szabályai szerint.

Az alperes fellebbezési érvelésével szemben az általa készített riport tartalma és annak megjelenítési módja is sérti a felperest, a riport nem az objektív valóságnak megfelelően, a maga teljességében, hanem abból az alperesi koncepciónak megfelelő részleteket kiragadva mutatta be a felperesnek a vallomása során előadott életpályáját, nem a felperes tevékenységének egészét mutatta be, így a felperes személyét olyan hamis színben tüntette fel, mint aki szakmai képzettség hiányában, érdemtelenül, tényleges munkavégzés nélkül jutott tanácsadói díjhoz. Az elsőfokú bíróság mindenben helytállóan állapította meg azt is, hogy az alperesi riportban elhangzottak, illetőleg az adott ábrázolási mód a felperes személyének értékelését az átlagnéző tudatában hátrányosan befolyásolhatta, az alperes ezzel a magatartásával a felperes jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogait is sértette.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a riport megjelenése idején hatályos, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdése értelmében Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, azonban a (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. E rendelkezések alapján az alperes felelős azért, hogy közléseivel mások személyhez fűződő jogát ne sértse, ami az alperes fellebbezésben kifejtett álláspontjával szemben nem azt jelenti, hogy az alperes a törvényes keretek között ne tájékoztathatná a nyilvánosságot egy adott büntetőeljárás állásáról, hanem azt, hogy ezt a tevékenységét az Smtv. 10. §-ában foglalt követelménynek megfelelően hitelesen, gyorsan, pontosan kell végeznie, nem hallgathat el való tényeket, illetőleg nem tüntethet fel való tényeket hamis színben.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan, okszerűen értékelve állapította meg a kár bekövetkeztének a tényét is, és nem tévedett, amikor a felperes személyes előadása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperest nem vagyoni hátrány érte. A nem vagyoni kárigény összegének meghatározása során az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte a jogsértés tárgyi súlyát, valamint azt, hogy a jogsértés a peres eljárás tartama alatt is folyamatos volt. Általánosságban - különösebb bizonyítás nélkül is - elfogadható, hogy az alperes a felvételek engedély nélküli készítésével a felperes személyiségi érdekkörébe hatolva, őt a mindennapi életvitelében zavarva nem vagyoni hátrányt okozott, hogy a felperes a riportban elhangzott állítások miatt magyarázkodásra kényszerült ismerősei körében. A nem vagyoni kártérítés mértékét a kár bekövetkeztetési ár- és értékviszonyokat, valamint a más hasonló ügyekben megállapított összegeket alapul véve a felperes által elszenvedett sérelemmel arányban állóan állapította meg, annak összege nem tekinthető eltúlzottan magasnak. Nem merült fel - a fellebbezésben foglaltak alapján sem - olyan ok, tény, vagy körülmény, amelyet az elsőfokú bíróság ne értékelt volna döntése meghozatalakor, amely kellő alapot adhatna az elsőfokú bíróság logikátlan következtetésektől és önellentmondásoktól mentes, kellően megindokolt, mérlegelésen alapuló döntése felülmérlegelésére.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

Az alperes a sikertelen fellebbezése következményeként köteles a másodfokú eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével -

megállapított munkadíjából álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére. Az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdése alapján köteles felhívásra megfizetni az államnak.

Budapest, 2015. március 6.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.
bíró